

ע"פ 12862/11/17 - מוחמד חסן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ג 12862-11-17 חסן נ' מדינת ישראל
2018 ינואר 23
לפני:
כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופט שמואל בורנשטיין כבוד השופטת דבורה עטר
המערער מוחמד חסן
נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד אחיקם גריידי
ב"כ המשיבה עו"ד שרון משעל

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בת"פ 5188-01-16 (בית משפט השלום בכ"ס) בהסעת שני שב"חים בתוך תחומי מדינת ישראל ונידון ל-100 שעות של"צ, 4 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, קנס בסך 1,500 ₪ ששולם, והתחייבות בסך 2,000 ₪ ול-3 חודשי פסילה רישיון על תנאי.

הערעור מכוון כלפי הרשעת המערער וב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי בית משפט קמא לא ייחס משקל מספיק לנסיבותיו האישיות של המערער כפי שמתוארות בתסקיר שירות המבחן, לעברו הנקי של המערער, להיות ההסעה לטווח קצר בתוך שטח מדינת ישראל, ולכך שהנסיבות של ביצוע ההסעה לא מאפיינות את אורח חייו של המערער שלאחרונה התקבל לעבודה כעובד סוציאלי, הוא עובד כמורה נהיגה ומתעתד ללמד נהיגה על כלי רכב מעבר לרכב פרטי ולא התחשב בהודאתו של המערער, שנטל אחריות על מעשיו.

לטענת ב"כ המערער, הרשעת המערער תגרום נזק כבד ביותר הן להכשרתו כעובד סוציאלי והן לעיסוקיו של המערער בתחום זה, בתחום לימוד הנהיגה ובהיותו מתנדב במד"א.

ב"כ המערער הציג בפניו פסיקה לפיה גם בעבירה של הסעת שב"ח יש מקום להליך של אי הרשעה אך ב"כ המשיבה טוענת כי מדובר בפסיקה חריגה וההליך הראוי כאשר מדובר בהסעת שב"חים, הוא הליך של הרשעה, גם כאשר מדובר בנסיבות הסעה כפי שהסיע המערער את שני השב"חים.

ב"כ המערער מפנה לתסקיר המבחן ממנו עולים ממצאים חיוביים לגבי המערער ובו מתואר הנזק שעלול להיגרם לו כתוצאה מהרשעתו.

ב"כ המשיבה מתנגדת לביטול הרשעתו של המערער וטוענת כי כאשר מדובר בעבירה של הסעת שב"חים ההליך הראוי הוא הליך של הרשעה ובית משפט קמא התחשב במידה הראויה בכל נתוניו של המערער בעונשים שהטיל עליו.

לטענת ב"כ המשיבה, לא הוכיח המערער בפני בית משפט קמא ובפניו את הנזק שייגרם לפרנסתו ולהכשרתו אם תיוותר הרשעתו על כנה שכן מדובר בעיסוקים שאין חובה שלא לאפשר למערער לעסוק בהם אלא העניין נתון לסמכות הרשות שמוציאה רישיונות לעסוק בעיסוקים אלה, כמו רשות הרישוי.

עיון בגזר הדין של בית משפט קמא מעלה כי הוא התחשב, ובצדק, בחומרת התנהגותו של המערער נושא הרשעתו, שכן גם אם מדובר בהסעת שב"חים בתוך תחומי מדינת ישראל, הרי המערער הסיע מי שלא עברו את בדיקת גורמי הביטחון וגרם לסיכון תושבי ישראל בהנחה שזו הייתה כוונתם של אותם שב"חים.

בית משפט קמא לא התעלם מטענות המערער באשר לנזק לפרנסתו הצפוי כתוצאה מהרשעתו ובאשר לרצונו של המערער להתקדם בעיסוקו כמורה נהיגה, הרי קבע בית משפט קמא, ובצדק, כי המערער יוכל להמשיך ולהתפרנס כמורה נהיגה על רכב פרטי באמצעות הרישיון שמצוי ברשותו ובאם ירצה להרחיב את תחום עיסוקו זה, יהיה הדבר נתון לשיקול דעתה של הרשות המסמיכה.

בית משפט קמא לא התעלם גם מרצונו של המערער לעסוק בעבודה סוציאלית, הגם שבמועד מתן גזר הדין לא היה בפניו אישור על קבלת המערער לעבודה בתחום זה, אך גם העיסוק בתחום איננו נשלל מיניה וביה בגלל הרשעה אלא הדבר נתון להחלטת הרשות המסמיכה.

צדק בית משפט קמא כאשר קבע כי עצם הרשעתו של המערער, בהתחשב בכל הנתונים המקלים שהובאו בתסקיר שירות המבחן ובטיעוניו בא כוחו ובפניו ובפניו, לא תגרום ליחס בלתי סביר בין הנזק שצפוי למערער כתוצאה מהרשעתו לבין חומרת התנהגותו כאשר הסיע שני שב"חים.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום ז' שבט תשע"ח, 23/01/2018 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

שמואל בורנשטין, שופט   דבורה עטר, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד